

en saadan Maade, at Statskassen ikke har Tab, men tværtimod Fordeel derved, ved jeg ikke nogen Grund til, at vi ikke skulde gribe denne Leilighed til at faae Forholdet ordnet, som det er puffed, og til at blive af med en Udgift, som det er pusseligt kan bortfalde, og da paa samme Tid vise Villighed mod denne Embedsmand, der puffer at komme paa fast Gage, og som har troet at indkomme. Regjeringens og Thingets Dnsse ved at gaae ind under Gageloven af 19de Februar 1861, hvilken han maatte antage, at Regjeringen og Thinget ligemeget attraaede saa hurtigt som muligt gennemført. Jeg skal derfor tillade mig at henvende Opmærksomheden paa, at man vil give betydeligt Mere ud, først 100 Rd. siden 300 Rd. mere, naar man gaaer ind paa Udvalgets Forslag, og jeg skal derfor tilraade det ærede Thing at holde paa Regjeringens Forslag, skjøndt jeg anerkjender, at Paagjældende har været en særdeles hæderlig, nidkjær og forsaavidt en uegennyttig Embedsmand, som han, da de ødelæggende Forhold ramte Helsingør, forblev paa sin Post og var en stor Støtte for Byen, naaget han — da Gageloven endnu ikke var udkommen — med Lethed maatte kunne have faaet et fordeelagtigere Embede, hvortil han besidder enhver Kvalifikation, og hvortil han vilde have fuld Udkomst. Derfor skulde jeg ogsaa gjerne ønske ham en større Indtægt, og jeg kunde forsaavidt godt slutte mig til Udvalgets Forslag, men for at holde Forholdet klart og strax ordne, hvad der bør ordnes, troer jeg, at man bør foretrække Regjeringens, som det foreligger, for Udvalgets, og maa derfor tilraade Thinget at slutte sig til det oprindelige Lovudkast.

Tscherning: Efter hvad jeg har hørt af den ærede Minister, tvivler jeg om, at de omhandlede Dphsninger vilde holde Stik ligeoverfor de Regler, hvorefter Pension fastsættes. Saavidt jeg skjønner, kan den her omhandlede Mand ikke faae Pension af de 400 Rd. og heller ikke hans Enke. Det forekommer mig overhovedet, at Forholdet ligger saa uklart for, at det Simpleste er at lade Sagen staae, som den nu staaer. Den paagjældende Embedsmand giver ikke Staten nogen Garanti for, at

de Indtægter, der nu tilflyde ham, for Fremtiden vilde tilflyde Statskassen, medens vi give ham noget Sikker, som han maa antages at være tilfreds med; det er en Vylfespilskontrakt, som vi ikke bør gaae ind paa. Lad Forholdet derfor blive, som det er. Den store Interesse, som der er i at faae enkelte af disse Embedsmænd ind under fast Gage, kan jeg ikke dele, det bethyder ikke Noget førend henimod Slutningen af den hele Sags Ordning, hvor man kan sige, at vi staae os ved at gjøre de og de Udgifter for at faae Sagen endelig afgjort, men i Mellemtiden har det ikke Noget at betyde. Jeg seer ikke, at Staten i dette Tilfælde har nogen Udsigt til Binding. Jeg er overbevist om, at den vedkommende Embedsmand har de Egenstaber, som der tillægges ham; men det forandrer ikke Stillingen her. Lad Enhver blive ved Sit, lad Statskassen beholde sin faste Gage og Embedsmanden den Indtægt, han har.

J. M. Hansen: Den ærede Rigsdagsmand for Helsingør (Thune) meente, at jeg ikke var i Konsekvens med mig selv ved at have undertegnet Udvalgets Betænkning og nu at reise Betænkneligheder mod at vedtage Udvalgets Forslag. Jeg har været fuldkommen enig med Udvalget i det, som den ærede Ordfører udtalte, at man ved dette Forslag ikke slaaer Etatsraad Diriks Ret til de 400 Rd. fast; har han forøvrigt Ret dertil, saa beholder han sin Ret. Men efterat den ærede Minister har sagt, at forsaavidt Udvalgets Indstilling vedtages, har vedkommende Embedsmand derved erholdt en absolut Ret til de 400 Rd., saa er Stillingen anderledes, end Udvalget har tænkt sig; thi naar Ministeren ved Udvalgets Forslag vil slaae fast, hvad Udvalget ikke vil have slaaet fast, saa har jeg havt god Grund til at fremkomme med mine Betænkneligheder uden derved at begaae nogen Inkonsekvens. Jeg skal dernæst bemærke, at den ærede Rigsdagsmand ved Sagens første Behandling udtalte, at blandt de Grunde, som han troede havde bevæget Etatsraad Dirik til at ønske at komme paa fast Pension, var ogsaa Hensynet til Pensionen for hans eventuelle Enke; jeg antager, at den ærede Rigsdagsmand er mere bekendt med disse Forhold end noget af Udvalgets Medlemmer, og